

Sygn. akt: I C 564/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2022r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Kłek
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Sandra Kozak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 stycznia 2022 r. w K.

sprawy z powództwa K. B.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda K. B. kwotę 3 300 (trzy tysiące trzysta) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 08.04.2016 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zasądza od powoda K. B. na rzecz pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 1924,26 zł (jeden tysiąc dziewięćset dwadzieścia cztery złote i dwadzieścia sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

Sygn. akt I C 564/19

UZASADNIENIE

Powód K. B. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika pozwem wniesionym w dniu 04.04.2019 r. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S. A. z siedzibą w W. (k.189) na rzecz powoda kwoty 15 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych . W uzasadnieniu żądania wskazano , iż skutek wypadku z dnia 28 maja 2012 r. , którego sprawcą był kierujący pojazdem ubezpieczonym w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń powód doznał obrażeń ciała. Pozwany uznając swoją odpowiedzialność za powyższe zdarzenie co do zasady wypłacił powodowi kwotę 700 zł tytułem zadośćuczynienia. Powód skutek wypadku doznał urazu kręgosłupa, które skutkowały koniecznością podjęcia leczenia w poradni ortopedycznej , leczeniem zaburzeń neurologicznych , które nadal trwa oraz konieczności leczenia zaburzeń lękowych powoda. Podczas leczenia w poradni ortopedycznej w okresie maj- lipiec 2012 r. stwierdzono u powoda skręcenie kręgu szyjnego, powód wówczas sygnalizował ból, który utrzymywał się pomimo stosowanego leczenia farmakologicznego objawów urazu. Powód odbył wówczas leczenie fizjoterapeutyczne. Powód po zakończeniu leczenia podejmował leczenie objawowe u lekarzy specjalistów medycyny rodzinnej. Wobec nasilających się dolegliwości bólowych powód rozpoczął leczenie neurologiczne. Został skierowany do Poradni Neurochirurgicznej (...) w O. na leczenie z rozpoznaniem dyskopatii kręgów szyjnych C5-C6 . Rozpoznano chorobę krążka międzykręgowego szyjnego z uszkodzeniem korzeni nerwów

rdzeniowych , ze wskazaniem leczenia operacyjnego. Obecnie powód nadal odczuwa skutki wypadku , za który odpowiedzialny jest pozwany, przeważnie objawiają się przewlekłym bólem karku i pleców, znacznie utrudniającym powodowi prowadzenie działalności gospodarczej i uniemożliwiającym mu aktywność fizyczną . Powód odczuwał również wysoko nasilone obawy przed prowadzeniem pojazdów mechanicznych w okresie po doznanym wypadku objawiające się napięciem nerwowym podczas podjeżdżania innych pojazdów z tyłu jego samochodu.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany wskazał, iż w toku postępowania likwidacyjnego uznał swoją odpowiedzialność za zdarzenie – kolizję drogową z dnia 28 maja 2012 r. , której powód był uczestnikiem, i wypłacił na rzecz powoda kwotę 1757 zł w tym 700 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Zdaniem pozwanego postępowanie likwidacyjne zostało przeprowadzone prawidłowo a roszczenia zawarte w pozwie nie zasługują na uwzględnienie. Pozwany wskazał, iż wypłacona kwota zadośćuczynienia spełniła swój kompensacyjny charakter. Pozwany przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia wziął pod uwagę rozmiar doznanej krzywdy, stopień natężenia cierpienia zarówno fizycznych jak i psychicznych, ich długotrwałość, nasilenie bólu, pobyt w szpitalu, przebyte zabiegi, stan ogólnej niezdolności fizycznej i psychicznej, a także wiek powoda. W realiach niniejszej sprawy żądanie przez powoda zadośćuczynienia jest rażąco wygórowane. Pozwany podniósł, iż ewentualne odsetki powinny być zasądzone najwcześniej od daty wyrokowania.

Sąd ustalił co następuje :

W dniu 28 maja 2012 r. około godziny 14 –ej w K. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) miał miejsce wypadek drogowy, podczas którego sprawca kolizji - kierujący autobusem komunikacji publicznej AUTOSAN H9 nr rej. (...) najechał na unieruchomiony samochód osobowy marki O. (...) nr rej. (...) kierowany przez K. B.. W wyniku wypadku – uderzenia w tył jego samochodu urazu doznał K. B. . Samochód sprawcy był ubezpieczony w (...) S. A. w Ł. (obecnie w W.) nr polisy (...).

(dowód : notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym – akta szkody k. 70, bezsporne)

W tym samym dniu powód zgłosił się do (...) Szpitala w K. , gdzie odnotowano uraz kręgosłupa szyjnego. W wykonanym badaniu obrazowym nie stwierdzono zmian pourazowych. Zalecono kontrolę w poradni ortopedycznej. Na drugi dzień powód zgłosił się do specjalisty ortopedy z powodu dolegliwości bólowych kręgosłupa szyjnego. Stwierdzono skręcenie kręgosłupa szyjnego. Zalecono kołnierz szyjny i wypisano zwolnienie lekarskie . W dniu 19.06.2012 r. powód zgłosił się na kontrolę bez kołnierza, na kolejnych wizytach przedłużano zwolnienie lekarskie do 19.07.2012 r. , gdzie po tym dniu zakończono leczenie.

Od grudnia 2014 r. powód zgłaszał u lekarza rodzinnego bóle pleców . Od listopada 2015 powód rozpoczął leczenie w poradni neurologicznej z powodu dolegliwości bólowych kręgosłupa szyjnego. W dniu 28.06.2017 r. powód zgłosił się z wynikiem (...) do poradni neurochirurgicznej , gdzie zalecono leczenie operacyjne z wystawieniem skierowania do szpitala. U powoda wykonano badanie Rtg z 08.10.2015 r – niewielkie obniżenie przestrzeni m-kręgowej C5/C6. Poza tym bez zmian. W badaniu powoda Rtg z 06.12.2019 r. stwierdzono dyskretna osteofitoza za C5, C6 ze zwężeniem tarczy m-kręgowej C5/C6. Badanie powoda (...) kręgosłupa szyjnego z 15.11.2015 r. wykazało - na poziomie C5/C6 obecna jest dokanałowa przepuklina krążka m-kręgowego, która powoduje ucisk na przednią ścianę worka oponowego z uciskiem na korzeń nerwowy. Na poziomie C3/C4 widoczna szerokopodstawna wypuklina krążka m- kręgowego, która powoduje ucisk na przednią ścianę worka oponowego. Na poziomie C6/C7 mała centralna wypuklina.

(dowód : dokumentacja medyczna z leczenia powoda k. 10-21, opinia biegłego sądowego z zakresu traumatologii i narządów ruchu L. G. k. 119, opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej, (...) k. 146-150)

Na skutek wypadku z dnia 28 maja 2012 r. powód doznał skręcenia kręgosłupa szyjnego. Powyższy uraz nie spowodował trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda.

(dowód : opinia biegłego sądowego z zakresu traumatologii i narządów ruchu L. G. k. 119, opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej, ortopedii i traumatologii. A. M. k. 146-150, opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii G. P. k. 180-182)

W dacie wypadku powód miał ukończone 33 lata, prowadził własną działalność gospodarczą – kwaciarnię . Bezpośrednio po kolizji bolał go kręgosłup szyjny. Powód przez około 3 tygodnie po wypadku nosił kołnierz ortopedyczny , przyjmował leki przeciwbólowe , przebywał na zwolnieniu lekarskim do dnia 19.07.2012 r. Przez okres około miesiąca od wypadku powód nie mógł wykonywać prac domowych , przygotowywać posiłków, nie mógł dźwigać , jeździć samochodem , przez miesiąc – dwa miesiące po wypadku ograniczył spotkania z przyjaciółmi. Przez około miesiąc po wypadku odczuwał istotny lęk przed jazdą samochodem.

(dowód : zeznania świadków M. B. (1) k. 73-75, M. B. (2) k. 75-77, K. K. k. 77, zeznania powoda K. B. k. 77-80, opinia psychologiczna k. 210-214)

Powód zgłosił pisemnie szkodę ubezpieczycielowi sprawcy szkody (...) S.A. z siedzibą w W. . Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego w dniu 16.10.2012 r. pozwany przyznał i wypłacił powodowi w związku z wypadkiem z dnia 28 maja 2012 r. zadośćuczynienie w wysokości 700 zł za doznany ból i cierpienie , 56,56 tytułem kosztów leczenia oraz 1 757 zł tytułem utraconego dochodu.

(dowód: bezsporne; pismo z dnia 16.10.2012 r. k. 9, akta szkody k. 70).

Powód w dniu 14.10.2015 r. wystąpił z wnioskiem o zawezwanie do próby ugodowej przeciwko pozwanemu w celu zapłaty kwoty 15 000 zł zadośćuczynienia w związku z wypadkiem komunikacyjnym z dnia 28 maja 2012 r. Ugoda nie została zawarta , uczestnik nie stawił się na wyznaczone w dniu 8 kwietnia 2016 r. posiedzenie sądowe w sprawie (...) Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi. Pozwany podtrzymał wydaną w sprawie decyzję pismem z dnia 19 marca 2019 r.

(dowód : wniosek o zawezwanie do próby ugodowej k. 23-24, protokół posiedzenia w sprawie (...) k. 26, pismo k. 27, akta szkody k. 70).

Sąd zważył co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów w tym przedłożonej przez powoda dokumentacji medycznej z jego leczenia w związku ze zdarzeniem z dnia 28 maja 2012r. a także akt szkody , albowiem dowody te nie były kwestionowane przez strony , nie budziły też wątpliwości Sądu. Ponadto za podstawę dokonanych ustaleń Sąd przyjął zeznania przesłuchanych w sprawie świadków oraz zeznania powoda, którym Sąd dał generalnie wiarę , przy czym za istotne dla rozstrzygnięcia w sprawie Sąd uznał jedynie tę część zeznań świadków i powoda , która dotyczy leczenia i ograniczeń w życiu powoda – od daty wypadku do dnia zakończenia leczenia w poradni ortopedycznej związanego z wypadkiem co nastąpiło 19 lipca 2012 r. Zastrzeżenie powyższe jest konieczne z uwagi na zapisy w dokumentacji medycznej powoda i opinie biegłych z zakresu ortopedii i neurologii , z których wynika , iż w związku z wypadkiem powód mógł odczuwać umiarkowane dolegliwości bólowe, miejscowe przez okres około 3 tygodni, natomiast choroba dyskowa kręgosłupa szyjnego wykazana w badaniu (...) kilka lat po zdarzeniu (powód bóle pleców i karku zgłaszał od grudnia 2014 r.) jest pochodzenia samoistnego bez związku z kolizją. Powyższe nakazuje rozdzielić zeznania świadków co do okoliczności dotyczących dolegliwości powoda bezpośrednio po wypadku jako mających znaczenie dla rozstrzygnięcia od tych , które nastąpiły później i utrzymują się do chwili obecnej , które jako związane z chorobą dyskową kręgosłupa nie są (w opinii biegłych) powiązane z wypadkiem z dnia 28 maja 2012 r.

W konsekwencji Sąd dał wiarę zeznaniom przesłuchanych w sprawie świadków M. B. (1) (matki powoda) , M. B. (2) (żony powoda) , K. K. (szwagra powoda) oraz samego powoda w szczególności co do okoliczności kolizji z dnia 28 maja 2012 r. , co do zgłaszanego przez powoda bezpośrednio po wypadku bólu kręgosłupa szyjnego i podejmowanego

w związku z tym leczenia , noszenia kołnierza ortopedycznego, przebywania przez powoda na zwolnieniu lekarskim (do 19.07.2012 r.), co do ograniczeń w funkcjonowaniu powoda bezpośrednio po wypadku , kiedy to powód nie mógł przygotowywać posiłków , w tym zastępowała go żona, nie wykonywał prac domowych , nie dźwigał , nie jeździł samochodem, narzekał na bóle szyi , ograniczył spotkania z przyjaciółmi. W tym zakresie zeznania świadków są zgodne, spójne, logiczne , konsekwentne, zbieżne z zeznaniami powoda i jako takie zasługują na wiarę . Na wiarę zasługują też zeznania powoda, iż po wypadku miał uraz psychiczny – odczuwał lęk przed jazdą samochodem , albowiem w tym zakresie zeznania te znajdują potwierdzenie w opinii biegłej z zakresu psychologii . Natomiast zeznania w/w świadków oraz powoda co do dalszych ograniczeń w funkcjonowaniu powoda , które w ocenie Sądu dotyczą dolegliwości bólowych zgłaszanych przez powoda od grudnia 2014 r. do chwili obecnej i podejmowanego w związku z tym leczenia w poradni neurologicznej, neurochirurgicznej a także rehabilitacji nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy , a przekonanie świadków i powoda , iż mają związek ze zdarzeniem z dnia 28 maja 2012 r, należy uznać jedynie za ich subiektywną ocenę pozostająca w sprzeczności z opiniami biegłych w niniejszej sprawie z zakresu ortopedii i neurologii, które Sąd podzielił.

Zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie – określenia skutków wypadku z dnia 28 maja 2012 r. dla zdrowia powoda i doznanej w związku z tym krzywdy miały opinie powołanych w sprawie biegłych .

Biegły sądowy z zakresu traumatologii i narządów ruchu L. G. w opinii wydanej po przeprowadzeniu badań powoda w dniu 1 czerwca 2020 r. (k. 119- 120) stwierdził, iż powód w wyniku wypadku z dnia 28 maja 2012 r. doznał skręcenia kręgosłupa szyjnego . Biegły w szczególności wskazał, iż powód w wyniku przedmiotowego zdarzenia doznał urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego o charakterze powierzchownym . Został zaopatrzony przez specjalistę w sposób standardowy z tymczasowym unieruchomieniem kręgosłupa w kołnierzu szyjnym. Powód mógł odczuwać umiarkowane dolegliwości bólowe , miejscowe przez okres około 3 tygodni, pomimo, że dokumentacja medyczna o tym nie informuje. Nie wymagał leczenia farmakologicznego natomiast wymagał okresowego krótkoterminowego zwolnienia lekarskiego. Obecnie bez dolegliwości. Doszło do całkowitego powrotu do zdrowia sprzed wypadku. Nie wymagał opieki osób trzecich i nie wymaga oceny innych biegłych. Choroba dyskowa kręgosłupa szyjnego wykazana w badaniu (...) kilka lat po zdarzeniu jest pochodzenia samoistnego bez związku z kolizją. Brak podstaw do przyznania długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Wobec złożonych zastrzeżeń przez powoda do powyższej opinii Sąd powołał do wydania opinii kolejnego biegłego z zakresu ortopedii A. M.. W opinii z dnia 04.11.2020 r. biegły sądowy z zakresu chirurgii ogólnej, (...) (k. 146-150) rozpoznał u powoda stan po urazie skrętnym kręgosłupa szyjnego . Bez trwałego uszczerbku na zdrowiu. Biegły wskazał przy tym , iż w związku z udokumentowaną chorobą dyskopatyczną kręgosłupa szyjnego oraz leczeniem w Poradni neurologicznej (od 2015 r.) wskazana jest ocena biegłego z zakresu neurologii. Ze strony ortopedycznej biegły nie stwierdził uszczerbku na zdrowiu powoda.

Powołany w sprawie biegły sądowy z zakresu neurologii G. P. w opinii wydanej w dniu 03.04.2021 r. (k. 180-182) rozpoznał u powoda przebyty powierzchowny uraz kręgosłupa szyjnego. W związku z doznany urazem u powoda nie doszło do stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w zakresie schorzeń neurologicznych. U powoda nie występują neurologiczne następstwa wypadku. Biegły wskazał , iż w wyniku przebytego wypadku doszło u powoda do powierzchownego urazu kręgosłupa szyjnego, bez zmian w wykonanym bezpośrednio po urazie badaniu obrazowym. W badaniu neurologicznym bez istotnych odchyłeń od normy. Zgłaszane obecnie przez powoda dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego wynikają z samoistnych zmian dyskopatycznych kręgosłupa szyjnego. Uraz z dnia 28.05.2012 r. nie spowodował trwałych neurologicznych następstw.

Sąd podzielił opinie biegłych z zakresu ortopedii oraz z zakresu neurologii, opinie te są , jasne, pełne , logiczne , zgodne z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego , zostały wydane po przeprowadzeniu badań powoda oraz na podstawie analizy dokumentacji medycznej z jego leczenia . Opinie biegłych są zgodne co do rozpoznania i skutków wypadku z dnia 28 maja 2012 r. dla zdrowia powoda. Opinie te , za wyjątkiem pierwszej opinii biegłego L. G. , nie były kwestionowane przez strony. Zastrzeżenia zgłoszone przez powoda do opinii L. G. , nie zasługują na uwzględnienie, wobec podzielenia wniosków tej opinii przez pozostałych biegłych.

Sąd podzielił także wnioski przedstawione w opinii psychologicznej sporządzonej przez biegłą – biegłą sądową z zakresu psychologii E. S. w dniu 23.10.2021 r. (k. 210-214). Biegła wskazała, iż powód wskutek wypadku z dnia 28 maja 2012 r. odczuwał lęk przed prowadzeniem pojazdów , już jednak po miesiącu od zdarzenia powrócił do prowadzenia auta. Trzy miesiące po wypadku powód zgłosił się do psychologa , zaniepokojony lękiem , jaki odczuwał podczas jazdy, psycholog wykluczył wówczas depresję i (...) (zespół stresu pourazowego). Zeznania świadków również wskazują na to, iż funkcjonowanie emocjonalno- społeczne powoda nie uległo wówczas istotnej zmianie. Wśród wypowiedzi świadków znajdują się takie stwierdzenia jak to, powód był tym wszystkim krótko zdenerwowany, że poza dolegliwościami fizycznymi na inne się nie skarżył. Testy psychologiczne wskazują na poprawne funkcjonowanie emocjonalno- społeczne powoda. O dobrym funkcjonowaniu świadczy też intensywne prace , w której powód dużo jeździ samochodem. Dziś mówi o odczuwanym przy tej czynności lęku, który jednak nie przeszkadza mu istotnie. Biegła wskazała , iż powód odczuwał lęk przed prowadzeniem pojazdów wskutek wypadku z dnia 28 maja 2012 r. , lęk ten nie wiązał się jednak z zaburzeniami zdrowia psychicznego i istotnym pogorszeniem funkcjonowania życiowego. Miesiąc po wypadku powód powrócił do czynności prowadzenia pojazdu co wskazuje na poradzenie sobie z tym problemem na tyle, że nie dezorganizował on życia powoda. Przez miesiąc po wypadku lęk utrzymywał się na wysokim poziomie tak, że powód unikał prowadzenia auta, po tym czasie podjął tę czynność. Obecnie jeździ autem bardzo dużo w związku z pracą , zgłasza , że do dziś towarzyszy mu lęk podczas prowadzenia auta, który określa jako przeciętny , taki, który mu nie przeszkadza. Po wypadku z dnia 28 maja 2012 r. nie było wskazań do podjęcia terapii ani leczenia psychiatrycznego.

Sąd podzielił opinię biegłej z zakresu psychologii, uznając ją za jasną , pełną , logiczną , zgodną z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego , uwzględniającą przeprowadzone badania powoda oraz zgromadzone w sprawie materiały dowodowe. Opinia ta nie była kwestionowana przez strony.

Przechodząc do wyjaśnienia podstawy prawnej dochodzonego roszczenia wskazać należy, że stosownie do treści art. 822§1 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłaty określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim , względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Zgodnie z §2 umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody , o których mowa w §1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. Paragraf 4 cytowanego artykułu stanowi zaś , że uprawniony do odszkodowania może go dochodzić bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Wskazać należy , iż bezsporna była odpowiedzialność pozwanego towarzystwa ubezpieczeń jako ubezpieczyciela sprawcy szkody . Pozwany przyznał, że w dacie kolizji z dnia 28 maja 2012 r. był ubezpieczycielem w zakresie ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu, którego kierowca był sprawcą kolizji. Przyznał też przyjęcie od powoda zgłoszenia szkody i przeprowadzenie postępowania likwidacyjnego, w wyniku którego przyznał i wypłacił powodowi zadośćuczynienie w kwocie 700 zł. Spór stron dotyczył zatem wysokości zadośćuczynienia należnego powodowi .

Stosownie do art. 444§1 kc w zw. z art. 445§1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Przy ustaleniu wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia Sąd kierował się przyjętymi w orzecnictwie kryteriami oceny rozmiaru krzywdy takimi jak rozmiar, rodzaj i okres trwania cierpień fizycznych i psychicznych, ich nasilenie, liczbę i czasokres pobytów w szpitalach, liczbę i stopień inwazyjności ewentualnych zabiegów medycznych, nasilenie i czas trwania ewentualnych dolegliwości bólowych, a nadto trwałość skutków czynu niedozwolonego, wpływ na dotychczasowe życie poszkodowanego, ogólną sprawność fizyczną i psychiczną poszkodowanego oraz prognozy poszkodowanego na przyszłość. Sąd wziął również pod uwagę, że zadośćuczynienie ma przede wszystkim kompensacyjny charakter, stąd nie może być ono symboliczne, lecz powinno przedstawiać realną, ekonomicznie odczuwalną wartość (vide m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 2013r., I CSK 667/12, LEX nr 1391106).

Sąd miał na uwadze, iż doznane przez powoda uszkodzenia ciała w wyniku zdarzenia z dnia 28 maja 2012 r. nie skutkowały długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu powoda. Mając na uwadze powyższe, w tym fakt

doznania przez powoda w wyniku kolizji z dnia 28 maja 2012 r. urazu w postaci skręcenia kręgosłupa szyjnego i związanych z tym dolegliwości bólowych utrzymujących się przez okres około trzech tygodni, konsekwencją czego było przyjmowanie leków przeciwbólowych , przebywanie na zwolnieniu lekarskim oraz pewne ograniczenie w codziennym funkcjonowaniu powoda, który przez okres miesiąca od wypadku nie mógł wykonywać prac domowych , przygotowywać posiłków, nie mógł dźwigać , jeździć samochodem , przez miesiąc – dwa miesiące po wypadku ograniczył spotkania z przyjaciółmi oraz przez około miesiąc po wypadku odczuwał istotny lęk przed jazdą samochodem, należało w ocenie Sądu przyjąć, iż powodowi należy się zadośćuczynienie w wysokości 4000 zł jako adekwatne w okolicznościach niniejszej sprawy do rozmiaru krzywdy doznanej przez powoda.

Wskazać przy tym należy, iż doznane przez powoda uszkodzenia ciała nie wiązały się z koniecznością pobytu w szpitalu, ani przechodzenia długotrwałych i skomplikowanych zabiegów leczniczych. Powód po zdarzeniu nosił wprawdzie kołnierz ortopedyczny, nie był jednak całkowicie unieruchomiony. Leczenie powoda zostało zakończone po upływie niespełna 2 miesięcy od daty zdarzenia i ograniczyło się do nieinwazyjnych zabiegów leczniczych takich jak noszenie kołnierza ortopedycznego oraz przyjmowania leków przeciwbólowych w razie potrzeby.

W tych okolicznościach Sąd uznał, iż kwota 4000 zł zadośćuczynienia od pozwanego na rzecz powoda w okolicznościach sprawy jest kwotą adekwatną w rozumieniu art. 445§1 kc w zw. z art. 444§1 kc do doznanej przez powoda krzywdy na skutek uszkodzenia ciała w wyniku kolizji z dnia 28 maja 2012r. Z uwagi, iż pozwane towarzystwo ubezpieczeniowe uznając swoją odpowiedzialność za skutki wypadku powoda z dnia 28 maja 2012 r. wypłaciło powodowi kwotę 700 zł Sąd zasądził od pozwanego towarzystwa ubezpieczeń kwotę 3 300 zł. Dalej idące w tym zakresie żądania powoda Sąd oddalił jako zbyt wygórowane i nie mające uzasadnienia w okolicznościach sprawy, w szczególności rozmiarze doznanej krzywdy.

Rozstrzygając w przedmiocie żądania pozwu co do zasądzenia odsetek od zasądzonej na rzecz powoda należności Sąd uznał za zasadną wskazaną w pozwie datę początkową naliczania odsetek na dzień 8 kwietnia 2016 r. W tej dacie miała miejsce posiedzenie Sądu w sprawie z wniosku powoda o zawezwanie do próby ugodowej , na którym nie doszło do zawarcia ugody , stąd należy przyjąć , iż pozwany od tej daty pozostawał w zwłoce z wypłatą zasądzonego na rzecz powoda zadośćuczynienia.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do treści art. 100 kpc stosunkowo je rozdzielając. Koszty procesu poniesione przez powoda wynoszą 5850 zł (opłata od pozwu 750 zł, zaliczka na poczet opinii biegłych 1500 zł , koszty zastępstwa procesowego 3600 zł) , koszty procesu poniesione przez pozwanego wynoszą 4117 zł (opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, zaliczka na poczet opinii biegłego 500 zł , koszty zastępstwa procesowego 3 600 zł) , powód przegrał proces w 78 % , wobec czego zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kwoty 1924,26 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.